

Exercici 2

[3 punts en total]

A partir del poema XLVI de *La pell de brau* (1960) (text 1) i d'aquest fragment d'*Antígona* (1969) (text 2), ambdues obres de Salvador Espriu, responeu a les qüestions següents:

2.1. El text 2 correspon a l'últim parlament d'Antígona. Relacioneu els quatre primers versos del poema XLVI (text 1) amb el personatge de Creont i el sacrifici d'Antígona. Podeu fer esment de la interpretació política de l'*Antígona* d'Espriu.

[1 punt]

2.2. *La pell de brau* s'ha interpretat com una crítica a l'Espanya de la postguerra. Al poema XLVI (text 1), el jo poètic s'adreça a Sepharad (nom que els jueus expulsats el 1492 donaven a la península Ibèrica) i fa un discurs semblant al d'Antígona (text 2). Relacioneu tots dos textos a partir de la significació del personatge d'Antígona en l'obra d'Espriu.

[2 punts]

TEXT 1

Poema XLVI

A vegades és necessari i forçós
que un home mori per un poble,
però mai no ha de morir tot un poble
per un home sol:
recorda sempre això, Sepharad.
Fes que siguin segurs els ponts del diàleg
i mira de comprendre i estimar
les raons i les parles diverses dels teus fills.
Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats
i l'aire passi com una estesa mà
suau i molt benigna damunt els amples camps.
Que Sepharad visqui eternament
en l'ordre i en la pau, en el treball,
en la difícil i merescuda
llibertat.

TEXT 2

Antígona

ANTÍGONA (*amb una suprema dignitat*): Tan sols tu gosaries acusar-me d'aquest crim, del qual no ignores que soc ben innocent. La meva sang m'ordenava d'arrencar aquell cos de la profanació, però no pertorbaré la pau de Tebes, tan necessària. (*A TIRÈSIAS.*) Que les teves prediccions no s'acompleixin. (*Als consellers, en general.*) Calmeu el poble i que torni a les cases, que cadascú torni a casa. No sé si moro justament, però sento que moro amb alegria. Privada de la llum, en una lenta espera, recordaré fins al darrer moment la ciutat. Recordaré els carrers, la font, els camps, el riu, aquest cel. Que la maledicció s'acabi amb mi i que el poble, oblidant el que el divideix, pugui treballar. Que pugui treballar, i tant de bo que tu, rei, i tots vosaltres el vulgueu i el sapigueu servir.